

юридичної особи», «Податкова декларація платника єдиного податку - фізичної особи-підприємця» тощо.

Використання механізму «1С: Звіт» надає користувачу програми «1С: Підприємство 8.2» більш широкі можливості щодо формування регламентованих звітів, перевірки їх на правильність заповнення (камеральні перевірки) та передачі сформованої електронної звітності в державні контролюючі органи. Даний сервіс також забезпечує реєстрацію податкових документів в ЄРПН, перевірку реєстрації податкових документів в ЄРПН і отримання зареєстрованих податкових документів з ЄРПН.

Таким чином, в програмі «1С: Підприємство 8.2. Бухгалтерія для України» повністю реалізовані вимоги чинного законодавства щодо податкового обліку, зокрема, податку на додану вартість, податку на прибуток, податків, пов'язаних із заробітною платою, зокрема ПДФО і ЄСВ тощо. Проте, часті зміни в податковому законодавстві України викликають необхідність постійного оновлення програми та її супроводу. Тому погоджуємось з Т.В. Пономарьовою, що проблеми автоматизації податкового обліку «залежать більшою мірою не від недосконалої програмного забезпечення, а від складності процедур обліку і сплати податку та мінливості й суперечливості вітчизняного податкового законодавства» [4, с. 29].

Список використаних джерел:

1. Гречко А. В. Перспективи реформування податкової системи України в умовах євроінтеграції [Електронний ресурс] / А. В. Гречко // Проблеми економіки. – 2014. – № 3. – С. 60-70. – Режим доступу : http://www.problecon.com/pdf/2014/3_0/60_70.pdf.
2. Податковий кодекс України [Електронний ресурс] : Кодекс України від 02.03.2015 р. № 211-VIII. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2755-vi>.
3. Магопєць О. А. Моделі організації податкового обліку / О. А. Магопєць, Г. І. Кузьменко // Наук. прац. Кіровоград. нац. техн.ч. у-ту. Економ. наук. – 201. – Вип. 25. – С. 418–426.
4. Пономарьова Т. В. Автоматизація обліку розрахунків з ПДВ: підходи та практичні рішення / Т. В. Пономарьова // Вісн. нац. техн.ч. у-ту «Харків. політех. ін-т». – 2013. – № 66(1039). – С. 22–30.

Юлія Маначинська, к.е.н., Світлана Белік,
Чернівецький торговельно-економічний інститут КНТЕУ,
м. Чернівці

СИСТЕМА ПЕНСІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В УКРАЇНІ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ОБЛІКОВА ФІКСАЦІЯ ЗМІН

Пенсія – регулярна, яка виплачується раз на місяць або одноразова грошова допомога, що признається у встановленому державою порядку окремим категоріям населення. Сутність пенсії полягає у наданні громадянинам матеріального забезпечення. Право на отримання пенсії може бути з самого народження або з'являється на протязі життя [1].

Згідно із статтею 2 Закону України «Про пенсійне забезпечення» [2] громадянини України мають право на державне пенсійне забезпечення за віком, по інвалідності, у зв'язку з втратою годувальника та за вилугу років.

В Україні створена і діє єдина державна система пенсійного забезпечення. Вона виявляється насамперед у тім, що виплата пенсій практично усім категоріям пенсіонерів здійснюється за рахунок Пенсійного фонду України і прямих асигнувань з Державного бюджету, призначених на пенсійне забезпечення. Єдина система має централізоване правове регулювання, що гарантує повсюдно на всій території країни рівні умови і

норми, однакові можливості здійснення громадянина України одного з найважливіших соціальних прав [1, с. 39].

Мінімальна пенсія у 2015 р. для громадян України встановлюється Законом «Про держбюджет на 2015 рік» за поданням Кабінету Міністрів України, у відповідності до якого – з 01.01.2015 р. сума мінімальної пенсії становила – 949 грн., а з 01.09.2015 р. – 1074 грн. [3].

Закон «Про пенсійне забезпечення» відповідно до Конституції України гарантує всім непрацевдатним громадянам України правова матеріальне забезпечення за рахунок суспільних фондів споживання шляхом надання трудових і соціальних пенсій [2].

Правління Пенсійного фонду України наділене повноваженнями, передбаченими законом, приймати постанови, затверджувати положення, інструкції та інші нормативно-правові акти Пенсійного фонду України [4].

Нормативно-правова база, що регулює діяльність Пенсійний фонду України забезпечує:

- збирання та акумулювання страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, призначених для пенсійного забезпечення, повного і своєчасного фінансування витрат на виплату пенсій, допомоги на поховання та інших соціальних виплат, що здійснюються за рахунок коштів Фонду;

- виплати пенсій, допомоги на поховання та інших соціальних виплат відповідно до чинного законодавства;

- ефективне використання коштів, призначених для пенсійного забезпечення;

- функціонування автоматизованої системи персоналізованого обліку відомостей у системі загальнообов'язкового державного пенсійного страхування;

- проведення просвітницької та роз'яснювальної роботи серед населення щодо впровадження нового пенсійного забезпечення;

- інформування застрахованих осіб про накопичені в системі персоналізованого обліку дані стосовно страхового стажу та заробітної плати [4].

Внески до Пенсійного фонду займають значну частину у сумі податкових та неподаткових платежів суб'єктів господарювання. Зазвичай, Пенсійний фонд недоотримає кошти обов'язкових внесків і це призводить до компенсації за рахунок коштів Державного бюджету. Компенсація підлягає різниці між сумою страхових внесків, сплачених платниками фіксованого податку за спеціальною ставкою, та сумою страхових внесків, які були б сплачені ними на загальних засадах. Органи Пенсійного фонду відображають такі суми як дотації з Державного бюджету. Це призводить до неправильного відображення коштів в обліку та спотворення звітних показників про виконання бюджету Фонду [5].

Значний вплив на діяльність Пенсійного фонду мають державні органи влади, страхувальники, одержувачі пенсійних виплат. На організацію обліку пенсійних забезпечень вливають такі зовнішні фактори:

- 1) політичні – домовленості між країнами, законодавча база, політика держави відносно інших країн, внутрішня політична ситуація в країні;

- 2) економічні – темпи інфляції, зайнятість та рівень доходів населення,

платоспроможність підприємств, рівень податкових ставок, демографічна ситуація;

3) технологічні – використання новітньої обчислювальної техніки в бухгалтерському обліку для збору, обробки та передачі інформації;

4) соціальні – відношення більшої чисельності населення до системи пенсійного страхування, зміна суспільних цінностей [6].

Отже, в Україні приділяється значна увага нормативно-правовому регулюванню стану пенсійного забезпечення в цілому. Проте, нестача бюджетних коштів, що обумовлена постійними інфляційними процесами в країні, спонукає ту обставину, при якій, навіть забезпечені пенсією громадяни стають більш незахищеними в умовах всезростаючих цін на споживчі товари й послуги. Адже, пенсія – це єдиний дохід для працездатних осіб, тому слід приділяти більше уваги питанням реформування Пенсійної системи України та підтримки рівня життя населення, які цього потребують, в силу чого зростає необхідність у дієвій та оперативній розробці раціональної системи облікових процедур.

Список використаних джерел:

1. Сирота І. М. Право соціального забезпечення в Україні : підручн. / І. М. Сирота. – Х. : Оддсей, 2001. – 384 с.
2. Про пенсійне забезпечення : Закон України за станом на 02 березн. 2015 р. N 213-VIII / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1788-12>.
3. Мінімальна пенсія – 2015 в Україні / [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.buhoblik.org.ua/kadry-zarplata/pensii/1962..>
4. Офційний сайт веб-сайт Пенсійного фонду України / [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.pfu.gov.ua/pfu/control/uk/publish/article>
5. Адамик О. Облік органами Пенсійного фонду компенсованих з Держбюджету сум недоотриманих доходів [Електронний ресурс] / О. Адамик // Наука молода. – №10. – 2008. – С.187 – 191. – Режим доступу : <http://www.academia.edu/10735052/>.
6. Ткачук І.М. Облік і контроль в органах Пенсійного фонду України : теорія та практика [Текст] : автореферат дис. ... канд. екон. наук : 08.00.09 / І. М. Ткачук ; Держ. вищий навч. заклад «Київ. нац. екон. ун-т ім. В. Гетьмана». – К. : [б. в.], 2008. – 15 с. / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://govuadocs.com.ua/docs/index-3559299-1.html>.

Юлія Маначинська, к.е.н, Тетяна Книгиницька,
Чернівецький торговельно-економічний інститут КНТЕУ,
м. Чернівці

АСПЕКТИ ПОВУДОВИ РАЦІОНАЛЬНОЇ СИСТЕМИ ОБЛІКУ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ В БЮДЖЕТНІЙ СФЕРІ

Видатки на оплату праці займають суттєву частку в кошторисах бюджетної установи, а тому бухгалтерський облік заробітної праці в бюджетних установах виступає однією із найважливіших ділянок обліку. Розмір заробітної плати залежить від складності та умов праці, професійно-ділових якостей працівника, результатів його праці та господарської діяльності суб'єкта господарювання і максимальним розміром не обмежується [1, с. 3].

Нарахування заробітної плати в бюджетних установах має свої особливості і суттєві відмінності, зокрема для закладів освіти, культури, медичних установ, тощо. Так, у середніх закладах освіти зарплата педагогічним працівникам виплачується за фактичну кількість годин викладацької роботи за ставкою з урахуванням категорії, освіти, доплат за перевірку зошитів, додаткової оплати за класне керівництво, завідування